

GEANIMEERDE LEZINGEN/ PERFORMANCES - HET OEUVRE VAN WIM GEYSEN

ROMANS

Lek, Vuur, Spiegelschrift, Stille Zaterdag, Grens

NON-FICTIE

Op het bot, Wat de huid fluistert, Zonder afscheid, Hart 's Tocht, Jong! (en ziek)

PRENTENBOEK

Lijfje en ik

Wim is al twintig jaar een graag geziene gast in **scholen, verenigingen en bibliotheken**. Daar verzorgt hij geanimeerde literaire lezingen over zijn boeken en theaterwerk (met ondertussen meer dan twintig opgevoerde theaterteksten) **voor jongeren (15+) en volwassenen**.

Onderwerp:

Voorstelling van het literaire werk, bespreking van de behandelde thema's, ervaringen met het schrijversvak, het creatieve proces dat gevolgd wordt bij het tot stand komen van nieuwe teksten, het verband auteur-theatermaker. Alles desgewenst aangevuld met theaterfragmenten en muzikale intermezzo's (eigen Nederlandstalig werk) – gitaar en zang.

Aanpak:

Deze lezingen op basis van Wims romans, non-fictieboeken en theaterwerk zijn een 'kapstok' waaraan - naast het verhaal achter de schrijver en het tot stand komen van **literair werk** - ook heel wat **maatschappelijke thema's** (misdad en straf, psychiatrie, engagement, tienerzwangerschap, grensoverschrijdend gedrag, verkeers(on)veiligheid, brandwonden, zelfbeeld, kanker, depressie & zelfdoding) kunnen worden opgehangen. Via diverse invalshoeken (voorlezen, vertellen, videofragmenten, musiceren, acteren) betreft Wim zijn publiek bij de lezing: **interactie troef!**

Lezingen 'op maat': Wim biedt organisatoren de mogelijkheid om gezamenlijk te bepalen op welke thema's / aspecten van het schrijverschap de nadruk komt te liggen tijdens de lezingen. **Deze lezingen worden financieel ondersteund door Literatuur Vlaanderen.**

Reacties op de lezingen:

'Voor onze vereniging betekende jouw bezielde optreden een van de hoogtepunten van de voorbije jaren.'

'Wim is een geboren verteller-acteur en weet als geen ander een adolescentenpubliek te bespelen. Hij is blijkbaar goed op de hoogte van wat jonge mensen bezighoudt en elke auteurslezing is dan ook te kort om de vragen van het jeugdige publiek te beantwoorden. Kortom, voor leerkrachten Nederlands is dit een heel boeiende manier om leerlingen met literatuur te laten kennismaken.'

'De voorbije jaren kwam u naar onze school, en ik ontving erg positieve signalen over uw lezingen. Iedereen (zowel leerlingen als collega's) die jouw lezing heeft gezien bleek opnieuw opmerkelijk enthousiast over jouw prestatie. Je bent (als vanouds) bijzonder energiek en werkt gestructureerd rond jouw boeken. Velen merkten terecht op dat wat ze te zien kregen niet zozeer een lezing was, dan wel een volwaardige theatervoorstelling. Een groot deel van uw

boeken werd in tussentijd door de school aangekocht. Ik hoop dat we elkaar dit schooljaar opnieuw kunnen treffen.'

'U kon de aanwezigen zichtbaar inspireren en hebt bij velen een vurige geestdrift om (nog) meer te lezen aangewakkerd. Uw humor en directe aanpak vielen erg in de smaak.'

'De lessen literatuur rond 'Grens' bleken een schot in de roos. Fragmenten uit jouw boek stimuleren leerlingen om het verhaal te lezen (of op z'n minst uit te lenen). Het boek is krachtig en intens. Ook de discussie die het verhaal veroorzaakte, vond ik een absolute meerwaarde binnen mijn lessen - waarvoor dank.'

'Voor leerlingen van het nijverheids-technisch onderwijs is het niet altijd evident om anderhalf uur naar een auteur te luisteren. Onze leerlingen staan vaak kritisch tegenover zulke activiteiten. Maar de laatste jaren waren onze zesdejaars telkens erg enthousiast. Waarom? Omdat Wim Geysen erin slaagt om zijn publiek te boeien door zijn lezing te doorspekken met theater. Deze verfrissende en originele aanpak spreekt telkens weer aan. We twijfelen er dan ook niet aan om hem ieder jaar opnieuw te vragen.'

'Als er iemand de vinger aan de pols van de doelgroep heeft, dan wel Wim Geysen.'- Cutting Edge

Geanimeerde performances voor jongeren en volwassenen

Duur: 75- 90 minuten

Reservatie: boeking@wimgeysen.be / 0032 (0)486 756037 / www.wimgeysen.be

Wim Geysen debuteerde in 1997 met de roman 'Lek' - een boek over psychose, internering, misdaad en straf. Het leverde hem een nominatie op voor de toenmalige ASLK-prijs voor het literaire debuut. In 1999 verscheen 'Vuur', een aanklacht tegen de apathische berusting en

nihilisme in onze samenleving. Tegelijk doet het boek een warme oproep voor (geweldloze) revolutie, actie en engagement.

'**Spiegelschrift**' (2001, geschreven ism Bart Demyttenaere) - leven tussen hoop en wanhoop - vertelt het verhaal van Dennis en Babbe, twee twintigers (en karakteriële tegenpolen) die mekaar beter leren kennen doorheen een intensieve, vaak filosofische briefwisseling. Het boek stelt pertinente vragen over depressie, zelfdoding, geluk en ongeluk. 'Spiegelschrift' werd bekroond met het 'Leeslambje' (een initiatief van de Sint-Lambertus scholengroep Westerlo) als beste boek van het jaar en eindigde op de vierde plaats in de Literaire Top 1000 van boekhandel De Groene Waterman. Een vervolg in de samenwerking met Bart Demyttenaere kwam er met '**Stille Zaterdag**', een roman die dieper ingaat op tienerzwangerschap, interrelationele, familiale verhoudingen en (non-) communicatie. 'Stille zaterdag' werd genomineerd voor de Kinder- en Jeugdjury 14+.

Met '**Zonder afscheid**' sloeg Wim de weg in van de non-fictie. Het boek - gebaseerd op acht diepgaande interviews die Wim afnam van ouders, broers en zusters van jonge verkeersslachtoffers - biedt een helder en ontroerend inzicht in de verregaande gevolgen van een verkeersongeval. In 2015 verscheen de derde, herziene druk - Zonder afscheid. Als het verkeer je gezin breekt - met extra aandacht voor de belevingswereld van broers en zussen. Het boek wordt ook gebruikt als 'kapstok' bij de multimediale monoloog **Flits!** die ook beschikbaar is als afzonderlijke lezing/ performance voor kleinere groepen (tot 100 toeschouwers).

Voor '**Op het bot**' (2007) liet Wim zich inspireren door het dagboek van Vanessa Coolen, een jonge vrouw die een jarenlange strijd voerde met anorexia. Haar verhaal wordt aangevuld met reacties van familieleden en vrienden. Achteraan in het boek zijn vier gesprekken opgenomen die Wim over het onderwerp voerde met psychologen en psychiaters. Hun inzichten, de begeleidende monoloog en uitgebreide website www.ophetbot.be maken van 'Op het bot' een project dat veel meer aanraakt dan het thema 'anorexia' alleen. In 2007 contacteerde het brandwondencentrum van Neder-Over-Heembeek Wim Geysen voor de creatie van een boek rond (jonge) brandwondenpatiënten. Wim dompelde zich gedurende twee jaren onder in een wereld van pijn, verdriet, hoop en revalidatie. Hij sprak met hulpverleners, voerde gesprekken met slachtoffers en begeleidde het revalidatiekamp met kinderen en jongeren in Spa. Dat alles resulteerde in '**Wat de huid fluistert**', een kijk- en beleefboek met verslagen, interviews, gedichten en foto's.

'**Hart's tocht**' is een rijkelijk geïllustreerd boek (vormgegeven door Pieter-Jan Peeters) met proza, poëzie en liedjesteksten geschreven voor Oerbos, een cross-over van woord, muziek en hedendaagse kunst. Achteraan in het boek vind je ook Oerbos' eerste full-cd.

In juni 2016 verscheen '**Jong! (en ziek)**' - twaalf indringende gesprekken met jonge kankerpatiënten. Het boek - ism Stein De Sterck en Jeroen Boone en met portretfoto's van fotograaf Koen Broos - stond een maand in de top 10 non-fictie in Vlaanderen en is ondertussen toe aan zijn tweede druk. In oktober 2016 verscheen Wim's nieuwste young-adult roman '**Grens**' bij uitgeverij Van Halewyck. Grens vertelt over liefde, een verloren vriendschap, (de schaduwkant van) seksualiteit en onuitgesproken geheimen. Het boek kan rekenen op een bijzonder grote bijval bij het lezerspubliek.

In 2020 sloeg Wim een heel nieuwe weg in met de creatie van het prentenboek '**Lijfje en ik**'. Het boek vertelt het verhaal van de levenslustige Pia en haar onafscheidelijke metgezel Lijfje. Bij het boek hoort de gelijknamige muzikale vertelling. Thema's: lichamelijke grenzen (leren) stellen en zijn wie je bent. Doelgroep 4-7-jarigen, hun ouders, leerkrachten en begeleiders.

Recensies/ lezersreacties

OVER LEK

'Een aangrijpende, psychologische roman' (Biblion)

'Lek, de debuutroman van Wim Geysen, is een aanklacht tegen een maatschappij die zich het recht aanmeet te oordelen en te veroordelen. Hij confronteert de lezer tegelijk met de gekneusde binnenwereld van het hoofdpersonage.' (Knack)

'Een geslaagd debuut' (Het Laatste Nieuws)

'Lek is een boeiend, vlot leesbaar debuut met de spanning van een thriller. Het verhaal brengt de geschiedenis die iemand die lijdt aan een psychotische stoornis en die wordt geconfronteerd met de hallucinante en Kafkaïaanse wereld van het juridisch apparaat. In een originele verhaalstructuur wordt de innerlijke wereld van het betrokken individu aangrijpend maar ook genuanceerd weergegeven.' (Dr Marc De Hert, psychiater-psychotherapeut)

'Eén van de sterkste Vlaamse debuten is vast en zeker Lek van Wim Geysen (1970). Jammer genoeg viste dit schitterende werk naast de ASLK-prijs voor het literaire debuut.' (Het Vrije Woord)

OVER VUUR

'Een ingewikkeld, bizar, maar fascinerend verhaal, in korte paragrafen opgezet en vanuit een psychologisch perspectief geschreven.' (Biblion)

'Ik heb veel sympathie voor deze Wim Geysen, en het boek is ook een zeer leeswaardige poging om hoog te springen. Hopelijk gaat Wim Geysen door. Wat hij doet is nog lang niet geniaal, maar het vuur en de techniek zijn er al; nu nog wat complexiteit en wat handige retoriek en hij schrijft misschien het Belangrijke Boek waar zovelen op zitten te wachten.' (De Morgen)

'Ook in dit boek werkt Geysen voornamelijk met korte hoofdstukjes, scènes die een afgerond geheel vormen en die toelaten dat je de lectuur geregeld eens onderbreekt - gesteld dat je daar zin in zou hebben, want Geysen heeft een bijzonder intrigerend boek geschreven.' (Leesidee)

OVER SPIEGELSCRIFT

'In België is zelfmoord na verkeersongevallen de belangrijkste doodsoorzaak bij jongeren. Dat is niet bepaald opbeurend nieuws, maar misschien wel een drijfveer om neerslachtige tieners de briefroman Spiegelschrift cadeau te doen.' (De Morgen)

'De auteurs hebben zich zo in de personages ingeleefd dat je moeilijk kunt geloven dat deze twee mensen niet echt bestaan. Je dringt als lezer diep binnen in de gedachtewereld van een

suïcidaal iemand en dat is erg beklijvend. Een fantastisch boek.' (Goed Gevoel)

'Uitstekende roman die in briefvorm de ontwikkeling van beide hoofdpersonen overtuigend schetst. Waardevolle aanwinst voor de Nederlandstalige literatuur.' (Nederlandse Bibliotheek Dienst)

'De brievenroman Spiegelschrift verscheen in september jongstleden. Hij moet ergens een collectieve snaar hebben geraakt, want de reacties waren overweldigend.' (De Kern)

'Het boek is een tijdsdocument.' (Het Belang Van Limburg)

'Spiegelschrift is een intiem verhaal. Het is persoonlijk, ontroerend, intriest en tegelijkertijd ook hoopvol en grappig.' (De Standaard)

'Spiegelschrift: een aanrader voor elke jongere en volwassenen die interesse heeft in de leefwereld van zijn of haar zoon en dochter.' (De Kijker)

OVER STILLE ZATERDAG

'Wim Geysen is naast schrijver vooral een man van het podium. Niet dat hij zelf voor het voetlicht moet staan. Geysen blijft relatief in de schaduw van zijn eigen talent. Nochtans heeft hij de alom bejubelde roman "Lek" op zijn actief en blijkt elke nieuwe bewerking van een van zijn teksten voor theater een voltreffer: hij trok volle zalen met "Spiegelschrift" (het eerste boek samen met jeugdboekenschrijver Bart Demyttenaere), hij deed dat met "Flits" nog eens dunnetjes over en nu zal dat ongetwijfeld weer gebeuren met "Stille zaterdag". Als er iemand de vinger aan de pols van zijn doelgroep heeft, dan wel Wim Geysen.' (Cutting Edge)

'De auteurs van dit boek zijn ras-vertellers, dat bewezen ze al in Spiegelschrift (Manteau, 2001). Geëngageerde ras-vertellers, op papier en op de scène. Wat er uit hun pennen vloeit is even vlot als scherp, even realistisch als puur. Ze misbruiken de werkelijkheid niet door ze fictief te herkauwen, maar vertrekken vanuit de werkelijkheid om een roman te schrijven die qua dynamiek en herkenbaarheid kan wedijveren met de betere televisiereeks of kortfilm. Maar hun woorden genereren een scherpe beeldenfilm die anders en indringender is.' (De Leeswelp)

'Dit pakkende verhaal laat zich lezen als een trein die altijd doordendert over een woest pad van emoties. De omvattende structuur van het paasweekend is verrassend en nergens geforceerd. De bijbehorende titel 'stille zaterdag' krijgt daardoor een extra dimensie. De personages en hun natuurlijke habitat zijn zeer herkenbaar. Hun karakters zijn genuanceerd en helder neergezet. Hun ontwikkeling doorheen het verhaal is geloofwaardig en trefzeker uitgewerkt.

Het is pakkend hoe zij (niet) communiceren via gedachten en woordeloze handelingen. Dit geeft het verhaal een beklemmende sfeer mee.' (Literatuurlinks.net)

OVER ZONDER AFSCHEID

'Staat verkeersveiligheid vandaag hoog op de politieke agenda, dan is dat vooral dankzij de vereniging Ouders van Verongelukte Kinderen en Wim Geysen, maker van de theatermonoloog Flits! Loopt Vlaanderen ondanks alles nog niet echt storm voor een veiliger verkeer, dat verandert misschien na het lezen van Geysens meeslepende boek Zonder Afscheid, met rake getuigenissen van nabestaanden.' (Kerk en Leven)

'Uit de theatermonoloog Flits! vloeide een beklijvend boek voort met getuigenissen van ouders over hun verongelukte kinderen. Het zijn enorm aangrijpende verhalen waaruit naar voren komt hoe mensen dit onnoemelijk verdriet een plaats proberen te geven in hun leven. (De Bond)

'Je kunt het in alle opzichten een taboedoorbrekend werk noemen. Mensen weten niet hoe ze met het verdriet en het verlies van een ander moeten omgaan. Ze vluchten ervan weg. Dit boek maakt het wegvlugten echter moeilijk. Ook al leg je het neer, telkens grijp je ernaar terug. (...) Dit schitterende boek, dat het volledig moet hebben van zijn sereniteit en het vakmanschap waarmee het is geschreven, maakt andermaal duidelijk hoe persoonlijk een rouwproces is. (...) Zonder op de verleidingen van de commercie in te gaan heeft Wim Geysen een heel ontroerend boek afgeleverd dat zonder melig te worden de diepe wonden in een egocentrische maatschappij blootlegt en de lezer, in het bijzonder autobestuurders, vast en zeker tot nadenken moet stemmen.' (Het Vrije Woord)

OVER OP HET BOT

'Op de cover van 'Op het bot' staat een foto die doet denken aan het spreekwoord 'de ogen zijn de spiegel van de ziel'. Dat Vanessa Coolen in haar ziel laat kijken, is onbetwistbaar. Het non-fictieboek bevat haar (herwerkte) dagboekfragmenten van 1993 tot en met 2006 en beslaat het verloop van hoe 'de anorexiatrut' langzaam de bovenhand krijgt.

'Op het bot' leest heel vlot, je wordt volledig meegenomen door de dagboekfragmenten die vaak erg ontroerend zijn, zoals de scènes over hoe de medepatiënten elkaar steunen op de afdeling. En hoe goed het nu ook gaat, je raakt er nooit helemaal van bevrijd. Het informatieve tweede deel is noodzakelijk, vooral voor mensen die zelf of in hun omgeving met de ziekte te maken hebben (gehad).'

Een boek als dit blijft een noodzaak. Vanessa stelt zich heel kwetsbaar op doordat ze anderen wil waarschuwen en dat vraagt moed. Het is een herkenbaar, *ogen openend* verhaal dat de gevaren blootlegt, maar het blijft moeilijk te herkennen als je zelf in de situatie zit. Eens de 'anorexiatrut' erin zit, vraagt het veel moed om eruit te geraken. Of zoals Vanessa's tante zegt: 'Hoop op een beetje geluk maar reken vooral op jezelf.' (Cutting Edge)

OVER JONG (EN ZIEK)

'Twaalf jongeren vertellen ieder op zich openhartig over hun ziekte, hun strijd, hun leven, hun vrienden, familie, hoe de buitenwereld reageert, hun dromen, ...

Zo krijg je twaalf persoonlijke en kwetsbare verhalen die echt wel binnenkomen. En zoals de titel perfect verwoordt: de verhalen gaan niet enkel over het ziek zijn, maar meer nog over

jong zijn en opgroeien. Want dat wil elke jongere duidelijk temidden de ziekenhuisbezoeken en keren dat zij hervallen in chemo- en andere therapieën?'

'De toon van Jong (en ziek) is rechttoe rechtaan met een milde humor, helder en onverbloemd, wat de impact van de verhalen verhoogt. De gehele lay-out maakt dit boek tot een origineel geheel dat je niet loslaat. De bladspiegel en het opvallende lettertype ogen aantrekkelijk en verhogen de leesbaarheid. Telkens, voor de auteurs een jongere aan het woord laten, lees je eerst een originele en gepaste intro om de persoon aan je voor te stellen als in een 'vriendendagboek': lievelingskleur, lievelingsfilm... Als in een krant zijn her en der ook opvallende uitspraken of kernachtige quotes verspreid. Het geheel wordt perfect aanschouwelijk gemaakt door de knappe foto's van Koen Broos. Hij weet elke jongere (en zijn of haar naaste omgeving) te 'pakken' in verstilde beelden met een grote impact.'

'Vanwege het samengaan van beeld en inhoud, een aanrader. Niet alleen voor wie zelf of in de omgeving met kanker (of een andere ernstige ziekte) te maken heeft, maar duidelijk voor iedereen die het leven omarmt.' (PLUIZUIT)

'Dit boek geeft ruimte aan pijn en verdriet, maar is tegelijk ook heel krachtig en inspirerend. Op zijn eigen bijzondere manier een pageturner die je niet onberoerd laat...'

'Rechttoe rechtaan, vrak en vrij net als de woorden van de jongeren zelf. Knap!'

'Heel herkenbaar voor mij. Twaalf verschillende manieren die verhalen hoe om te gaan met een verschrikkelijke ziekte. Respect!'

OVER GRENS

'Wat is het belangrijk dat onderwerpen als deze, aanranding, seksuele grenzen overschrijden, aan bod komen in (jeugd)boeken. Zo worden zij bespreekbaar gemaakt.'

'Grens is een aangrijpend verhaal dat gelezen moet worden, dat gehoord moet worden, dat besproken moet worden.'

'Grens is een roman van de Belgische schrijver Wim Geysen. Het boek vertelt het verhaal van Sofie die op negenjarige leeftijd seksueel is misbruikt. De roman laat niet alleen de kant van het slachtoffer zien, maar geeft ook het verhaal van de dader weer. Dit is door Geysen heel mooi gedaan. De hoofdstukken zijn heel mooi door elkaar verweven. Dit effect wordt extra versterkt door de tijdsprongen die gemaakt worden. Je leest van beide personages hoe ze waren voor het misbruik, 'tijdens' en vlak daarna en hoe ze het ervaren in de jaren daarna, tot aan de volwassenheid toe. Dankzij deze benadering krijgt het boek een bepaalde diepgang, die ik als zeer prettig heb ervaren en voor mij het boek heel mooi maakt. Seksueel misbruik is een zwaar onderwerp, maar doordat Geysen het verhaal vanuit twee oogpunten beschrijft wordt het nergens te zwaar. Grens is het werk van een Belgische auteur en dat levert soms voor de Nederlandse lezer onbekende woorden op. Ik denk dat dat sommige lezers afschrikt, maar ik vind het passen bij het boek en geeft het juist extra karakter.'

'Eén op zes kinderen komt in zijn of haar leven in aanraking met seksueel misbruik of seksueel grensoverschrijdend gedrag. Een deel hiervan bestaat uit grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen en jongeren onderling. Tijd om de koe bij de hoorns te vatten! Met 'Grens' zet Wim Geysen jongeren aan het denken wanneer het thema's als liefde, seksualiteit, afstand en nabijheid aangaat. En het zijn net die topics die door pubers onderling besproken moeten

worden en waar ze niet langer voor bij mama of papa gaan aankloppen. Ik vraag me dan ook af, als kinderpsycholoog op een vertrouwenscentrum kindermishandeling die dagelijks met deze vormen van trauma wordt geconfronteerd, of het niet wenselijk is om dit pure en confronterende boek tot verplichte literatuur te maken vanaf een vierde jaar secundair onderwijs. Iedereen zal zich kunnen identificeren met sommige stukken uit het boek: de naïeve verliefdheid, de eerste gevoelens van opwindning of het verraad aan zichzelf of jegens iemand anders. Het is een boek dat niemand onberoerd laat en, in een wereld die steeds meer (seksuele) uitdagingen stelt aan onze kinderen, er toch voor tracht te zorgen dat we in de toekomst minder te maken krijgen met seksueel geweld.'

'Dit boek raakt de kern van een heel moeilijk bespreekbaar thema, seksueel grensoverschrijdend gedrag bij jongeren. Wim Geysen slaagt erin om slachtoffer en pleger zo neer te zetten dat je als het ware mee in hun hoofd en huid kruipt. Een beklijvend boek, zonder vingerwijzingen, met inzicht in het thema geschreven. Het boek leest bijzonder vlot en is een aanrader voor jongeren, hun ouders, leerkrachten, jongerenbegeleiders... kortom voor iedereen die iets over dit thema wil lezen. Het theaterstuk bewees al dat het jongeren aanzet om eigen ervaringen te delen, het boek zal dit zeker ook doen.'

Duur lezingen: 75' - 90'

Prijs: 395 euro (eerste performance) / 325 euro (tweede/derde performance op dezelfde dag) - (excl. vervoersonkosten vanuit Oostende, 6% btw; 100 euro korting per lezing met financiële tussenkomst Literatuur Vlaanderen!)

Doelgroep: jongeren 15+, volwassenen

Maximaal aantal toeschouwers: 90 / meerdere presentaties op een dag mogelijk

Info, foto's en trailer: www.wimgeysen.be

Vragen, interesse? boeking@wimgeysen.be / 0032 (0) 486756 037

